

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto dauid monacho [et] confessore. Cap[itulum]. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

de hebraico in grecum translatum. Idem hie-
ronymus de greco interpretat? est in latinum:
quod hodie dicitur psalterium romanum: eo qd
in romana vnde ecclesia eo vtitur. Quod postea
prefatus doctor in aliquibus emēdauit: et illud
emendatum cantari cepit in ecclesia gallicana:
dum tamen postea in vtroq; comperisset: dese-
ctus notabiles hebraicum psalteriū de hebreo
verbotenus et immedate trāstulit in latinum:
quolicec alicubi clerici non vrantur: ab eis ta-
men qui linguam nouerunt hebraicam vt veris
or: pre ceteris approbatur.

De sancto dauid monacho et con-
fessore. Cap. xvij.

Duid monach? fu-
it: primo magnus latro in par-
tibus hermapolis: qui omnes
transuentes predabatur habēs
secum triginta confectos. Tan-
dem compunctus ad monasterium accessit: et se
monachum fieri postulauit. Quem dum abbas
et fratres recusarent cum iam senem videntes:
et qualis fuerat agnoscentes: comminatus est
illis: qd nisi cum susciperent monachum: cum
excerperent predatorem et inimicū: ita vt cū so-
cis suis illuc rediens omnes iugularer: et mo-
nasterium euerteret. Sicq; receptus et mona-
chus factus in summa abstinentia et humilitate
vivebat: omnesq; fratres numero. lxx. opera-
tes inuabat. Cui die quodam in cella sedēt an-
gelus apparens nūciant ei omnia peccata sua
dimissa. Quod dum ille se credere nolle respō-
disset: qd tam immania et tot scelera deus sibi
tam cito dimississet: angelus eidem subiungit: qd
eodem signo deus ipsum ppter in crudelitatem
percuteret quo percussus fuerat zacharias: vt
scz ex illo die semp mutus esisteret: quo signo
disceret omnia possibilis apud deum. Eumq;
de hoc ille conquereret: maxime quia mut? est
fies psallere: vt orare nō posset: angelus ei dixit:
qd extunc extra psalmos et dei laudes omnino
lingua eius liganda foret. Ex quo die officium
quidem dicebat: et orandi potestatem habebat:
aliud nō verbum omniuo proferre non pote-
rat: qui in eius sanctitatis testimonio plurib?
claruit signis. hec inuitis patrum.

De sancto trophimo epo. Cap. xvij.

Trophimus episco-
pus et confessor discipul? aposto-
lorum Petri et Pauli: cuius me-
minit paulus apostolus scribēs
ad timotheū: et ab eodē aposto-
lo episcopus ordinatus ciuitati
arelaten. ad predicandum xpi euāgelii prim?
directus. Ex cuius fonte vt papa zosimus scri-
bit: tota gallia fidelium riuulos accepit. Qui do-
ctrina et miraculis clarus quieuit in pace. iij.

kalendas ianuarij. Quo etiā tempore sanctus
crescentius eius pauli discipulus viennam per-
uenit: ibiq; miraculis effulsit.

De sanctis Sabino et socijs marty. Cap. xix

Sabinus episcop? cū
et recuperatio et marcello diaconib?
et venustiano cūvirore et filijs pas-
si sunt apud assisina ciuitate tēpo-
re maximiani imperatoris. Qui beatus epi-
scopus cū duobus diaconibus suis: et recuperatio
et marcello a venustiano augustali iusticie in
ciuitate assisina tentus: osi ad sacrificia suades
rerur: petiit sibi deos presidis presentari vt eis
immolaret. Ille nō statim tons ex precioso co-
rallio sibi adduci fecit. Quā sanct? in terrā ellē
dens cōfregit. Propter qd iussu venustiani ma-
nus ei? scilicet sunt. Deinde duos diacones fecit
inseculeo leuari diuq; fustib? cedi: et latera eorū
vnguis radi: et ignem subterponit. Tunc an-
to spiritum emisserunt. Quorū corpora in flu-
uium iactata a piscatorib? presbyteris collecta
iuxta viam sepulta sunt. Sabinus nō in carce-
re clausus: nocte a serena matrona fouebatur:
que man? eius trucas p reliquijs referuabat.
Cui? et nepotē cecū illuminauit: quo miraculo
quingenti gēntiū ad xpm cōuersi sunt. Post hoc
dum venustianus preses oculis grauitē lague-
ret: Sabinū ad se adductū cū honore rogabat:
vt sicut nepotē serene illuminauerat: sic et se ab
oculorum passione sanaret. Quē sanctus sabinus
penitētia eidē imposita cūvirore et duobus
filijs cōuertit et baptizauit: cuiq; ab infirmitate
re liberauit: Hoc audiēs maximian? imparor
misit illuc lucii tribunū. Qui venustianū cum
virore et duobus filijs xpm confitētes decollā-
uit. Sabinū nō ad ciuitatē spoletanā adductū
tam diu plumbaris cedi fecit: donec spiritū ex-
halaret. Cui? corpus vna cum manib? serena
sepeluit. Horum hominum passio collitur. in
kalendas ianuarij.

De sancto liberale epo et martyre. Cap. xx.

Liberale episcop?
cannesi. qd ciuitas est apulie pas-
sus est sub adriano imperatore.
Quē pater eius roman? nobilitis
senator eleutheri? noie decedēs
commendauit euāthie vroz sue. Illa nō xpla-
na puerum cuiusdā scōs epo tradidit sacris litte-
ris inuēdū. Eps nōliberalē eruditū: cū esset
annoz. lvi. ad diaconatū: deinde annoz. xvij. ad
sacerdotiū pmonit. Et cū multis iā signis cla-
reret eūdē annoz. xx. ciuitatis cannesi epm or-
dinauit ad ppli preces. Imparor nō veniēs ro-
mā: audita liberalis fama: misso felice comite
ad cannesi. ciuitatē iussit eū sibi romā adducti.
Sact? nō felice ad deū cōuertit: et veniēs secū
romā in via baptizauit. Presentat? igif adria-